

ת"פ 664/06/17 - מדינת ישראל נגד חיים מור - הורשע ונגזר דינו, אהרון בנימינוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 664-06-17 מדינת ישראל נ' מור ואח'

לפני: כבוד השופטת מיכל אגמון-גון

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אליסף קליין

נגד

נאשמים

1. חיים מור - הורשע ונגזר דינו

2. אהרון בנימינוב

ע"י ב"כ עו"ד יעקב שקלאר

3. מהרטו יאלאו

4. חברת י.מ.מ. אבטחה בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד יעקב שקלאר

החלטה בעניין הנאשמים 2 ו-4

הנאשם 2 טען לביטול או תיקון כתב האישום בשל מספר פגמים שנפלו בו. המאשימה השיבה לדברים, וביום 28.2.18 ניתנה החלטת תיקון כתב האישום במספר עניינים, בעיקר בנוגע לפירוט מועדים, עובדות מיוחסות וכיו"ב. ביום 29.3.18 הוגש כתב אישום מתוקן בהמשך להחלטה זו.

ביום 26.4.18 הוגשה בקשה נוספת לתיקון או ביטול כתב האישום בשל אותם פגמים, שלטענת ב"כ הנאשמים 2 ו-4 לא באו על תיקונם בכתב האישום המתוקן.

הראשון, לעניין התקופה הרלבנטית לכתב האישום, שלטענת ב"כ הנאשם 2 אינה מוגדרת דיה, גם לאחר תיקון כתב האישום. לטעמי די בתיקונים שנערכו, ובהגדרת השנים הרלבנטיות בכתב האישום. ברי כי התייחסות נוספת לתקופה הרלבנטית נוגעת לתקופה שצוינה.

טענה שניה נוגעת לתיקון ופירוט מי הם הממונים שאישורם נדרש. המאשימה פירטה זאת, ולטענת ב"כ הנאשמים 2 ו-4 מתברר שאין בכל עבירה כנגד הנאשמים 2 ו-4 שכן הממונים הם הממונים על נאשם 1 במטרה, כשכתב האישום המתוקן לא מצוין את מעורבות הנאשמים 2 ו-4 בעניין, ומעורב נוסף הוא מנהל מועדון. לעניין זה יש להמתין להוכחות ולבחון את מעורבות הנאשמים, גם אם זו אינה מפורטת במדויק בכתב האישום, כפי שאפרט להלן.

פגם נוסף, נוגע, לטענת ב"כ הנאשמים 2 ו-4 לפירוט עובדות בכתב האישום, למשל בכל הנוגע להכנת "תיק שטח" "תיק בטיחות" ו"תיק אבטחה. נטען כי על אף תיקון כתב האישום, עדיין לא ברור בדיוק במה מדובר וכיצד הנוטען לגבי אותם "תיקים" מבסס את עובדות העבירות המיוחסות לנאשמים 2 ו-4. ייתכן כי המאשימה לא הבהירה עד תום חלק מהפרטים. עם זאת, מדובר במונחים מתחום הפעילות המוכר לנאשמים 2 ו-4, ולכן אין בכך כדי לפגום בכתב האישום. ברור כי על המאשימה יהיה לעמוד בנטל ההוכחה גם בהקשר זה.

טענה נוספת נוגעת לפרק א.2 ולסעיפים רבים בכתב האישום, הנוגעים לביקורות שביצעה המשטרה או הייתה אמורה לבצע. ב"כ הנאשמים 2 ו-4 טוען כי בקרת המשטרה אינה נוגעת לחברת האבטחה אלא למי ששוכר את שירותיה, היינו המועדונים, וכי כתב האישום המתוקן, לא התייחס כלל ועיקר לטענה זו. הטענה הינה כי הנאשם 2 והנאשמת 4 אינם מי שאמון על המצאות מספר מאבטחים מספיק במועדונים, אלא המועדונים עצמם. לכן, כל סעיפי כתב האישום המייחסים לנאשמת 4 רצון להימנע מביקורת, או לעמוד בביקורות, אינם מגלים עבירה, שכן הנאשמת 4 אינה זו העומדת לביקורת בהקשר של כמות המאבטחים הרלבנטית. המאשימה טוענת כי הביקורות אמנם בוצעו במועדונים אך היה שיתוף פעולה עם הנאשמים 2 ו-4 שיכלו לחסוך ולספק פחות מאבטחים מהנדרש, וכדי שהמועדונים השוכרים את שירותיהם לא ינזקו, שילמו שוחד לנאשם כדי שיתריע על ביקורות פתע, יודיע להם בזמן, או יעלים עין מהעדר מאבטחים. בעניין זה קשה לקבוע מסמרות בשלב זה. אם תוכיח המאשימה את האמור בכתב האישום לעניין זה, בהחלט ייתכן כי היא תבסס את יסודות העבירה.

הטענה הרביעית, נוגעת לדיווח למועדונים על הביקורות ומהלכי המשטרה. לטענת ב"כ הנאשמים 2 ו-4 אין כל מקור חוקי לאיסור ההודעה הנוטען ועל כן לא ברורים יסודות העבירה המיוחסים לנאשמים 2 ו-4. גם לעניין זה יש להמתין לתום שמיעת ההוכחות שכן הנסיבות שיוכחו הן אלו שיובילו למסקנה אם בוצעה עבירה אם לאו.

כך גם לגבי יתר הטענות. יש להדגיש כי בעקבת הודאתו והרשעתו של הנאשם 1, הוא נוסף כעד תביעה לכתב האישום המתוקן, ובהחלט ייתכן שעדותו תוכל לשפוך אור על הרבה מהשאלות שהעלה ב"כ הנאשמים 2 ו-4.

על כן הבקשה לתיקון נוסף של כתב האישום נדחת. מובן כי ב"כ הנאשמים 2 ו-4 רשאי להעלות בסיכומים טענות לפיהן לא הוכחו העבירות המיוחסות למרשיו.

ניתנה והודעה לצדדים היום, ח' טבת תשפ"א, 23 דצמבר
2020.